

Hasretin Yüku Ağırdır

– kul mehmet · 16 Haziran 2014

Aşığın bağı yaralıdır. Gurbet ele gitmiştir, ekmek parası için. Ayrılığın hasretine alışmamış gönlü hıçkırıklarla ağlamaktadır. Gurbet, ona ölüm gibi gelmektedir. Geride bıraktığı sevgilide aynı durumdadır, lakin elden bir şey gelmez, hayatın ağır şartları iş bulamamanın sıkıntısı ile gurbet ele götürmüştür.

Yıl 1970'li yıllar telefon yok sadece mektup var, o da gidip gelmesi bir ayı buluyor. Atadan deden kalan toprak yok, gerçi konu komşu gitme buralarda kal demesine rağmen, sevdiğini önce Allah'a sonra komşularına bırakarak, daha güzel bir yaşam için gurbete çıktı. Lakin çıktığına da bin pişman oldu.

Geri dönüşü nefesine zor gelir, şeytan gitme nasıl bakarsın insanların yüzüne derse de, elinin tersi ile tersler, gurbeti terk için yola çıkar. Ayrılığın hasreti zordur gönül dayanmaz. Biliyordu hiçbir komşusu ona neden geri döndün demez bağına, basardı.

Yar yanımda olsun bir domates soğan bir parça, ekmek olsun yeter dedi ve evin yolunda, uçan kuşlar gibi uçarak yola koyuldu. Hasretin büyük fırtınası yüreğini param parça etmişti, yârin hayali gözünde tütüyordu. Aldı yine gönül sazını eline

Ey hasret ey gurbet seni tanıdım
Yüreğimi yaktın tarumar ettin
Pişmanlığın ateşi ile beni yaktın
İşte gidiyorum yârin yanına

Artık benden uzaklara git
Bir daha uğramam yoluna
Hasretin izi yüreğimde
İşte gidiyorum yârin yanına
Mehmet Aluç